१४ सर्गः प्रययावित्यादि। प्रत्यक् पश्चिमद्वारं इन्द्रजित्प्रययौ गतवान्

ज०म० प्रतीच्याद्वारमिति सप्तमीत्यादिना विहितस्यास्तातेरञ्चेर्लुक् भसंज्ञाभावात् अचइत्यकारलोपोनिवर्त्तते चाविति दीर्घत्वञ्च स्वयमिति रावणउत्तरद्वारमियाय गतः विरूपाक्षोराक्षसः पुरोदरं पुरमध्यं समध्यासिसिषाञ्चक्रे समध्यासितुमिष्टवान् आस्ते रनुदात्तेतः सनि इटि अजादिः पूर्व्ववत्सन इत्यात्मनेपदं अनु प्रयोगस्याप्यात्मनेपदं॥ १६॥

भ० प्रययावित्यादि। इन्द्रजित् प्रत्यक् पश्चिमं द्वारं प्रययौ याल गतौ णवातोडौरिति डौः टेर्लोपोडितीत्यालोपः प्रतिपूर्व्वाद ञ्चतेः क्विबन्तात् दिक्शब्दाद्दिग्देशकालेस्तादिति सप्तम्याःस्तात् तस्य लोपः प्रतीच्यां दिशीत्यर्थः स्वयं रावणउत्तरं द्वारं इयाय गतः इणलगतौ ञ्नित्यन्तेजिति वृद्धौ खेर्व्वौरियुवर्णे इतीयः विरू पाक्षः पुरोदरं लङ्कामध्यभागं समध्यासितुमिष्टवान् ञिलास उपवेशने समधिपूर्व्वात्सन् इम्सिषभागस्य द्वित्वं त्यान्तत्वादाम् ॥ १६॥

शुश्राव रामस्तत्सर्व्वं प्रतस्थे च ससैनिकः। विस्फार याञ्चकारास्त्रं बबन्धाथ च वाणधी॥ १७॥

ज०म० शुश्रावेत्यादि। अथानन्तरं रामस्तत्सर्व्वं रावणचेष्टितं शुश्राव श्रुतवान् प्रतस्थे च गन्तुं प्रवृत्तः समवप्रविभ्यःस्थइति तङ् ससैनिकः सह योधैः सेनायां समवेताइति सेनया वेति पक्षे